

יראת שמים נותנת לאדם חוסן ועוצמה

הצדיקים - יש להם קו אחיד 'לעשות רצון הבורא' - זהו הציר המרכזי שסביבו נע כל חייהם, והופכים את אישיותו למקשה אחת מגובשת ואחידה!
וזה נותן לו חוסן ועוצמה לעמוד נגד כל זרם שוטף שחולף בדרכו. הרשעים - לעומתו כל רגע מתאווים לגירוי 'חדש' ושונה מהקודמים... אין קשר בין ההנאות שחלפו ועברו אותם, לבין העתיד שבו הם צריכים משהו 'יותר'...
המחסור הזה מערער את יציבותם, וגורם להם להיסחף לכל עבר, ולהישבר בקלות מכל קושי בחייהם.
גם את הקשקשים - שמגנים על הדג מהמליחות של המים - ניתן להמשיל אל צדקתו של הצדיק שהיא מגינה עליו מכל השפעה זרה ורעה.
ההקפדה על חוקי התורה, שומרת עליו מכל נזק, והביטחון בהי מעניק לו חוסן ושלווה, ומגן על בריאותו הגופנית והנפשית.

כי הא דאמר אביי האי צחנתא דבב נהרא שריא מאי טעמא אילימא משום דרדיפי מיא והאי דג טמא כיון דלית ליה חוט השדרה לא מצי קאים והא קא חזינן דקאי אלא משום דמליחי מיא והאי דג טמא כיון דלית ליה קילפי לא מצי קאי. [יח.]
מבואר בגמרא שמי שאין לו חוט שידרה - קשה לו לעמוד מול הזרם, ומי שלא מוקף בשיריון - חסר לו בהגנה מהמים המלוחים שסביבו.
הגאון רבי יצחק פנחס גולדווטר שליט"א אומר שניתן לבאר את הנרמז כאן, עפ"י הפסוק בחבקוק [א' - י"ד] שמשווה בין בני אדם לדגים - 'ותעשה אדם כדגי הים'.
חוט השידרה מאחד את כל עצמותיו של האדם למקשה אחת, ונותנת לו את הכח לעמוד איתן מול משברי החיים.

כנגד חומרות מזויפות צריך זהירות יתירה!

לא ביטלו את האפשרות שיום ראשון של פסח יחול בשבת!]
אומר **מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל** שכאן הצדוקים באו באיצטלא דרבנן - כאילו הם מחמירין בטומאה יותר מרבותינו. במקרים אחרים בהם הם הקילו וזלזלו - פחות חששו שאנשים החפצים בטוב יגררו אחריהם בתמימות.
אבל כנגד חומרות מזויפות צריך זהירות יתירה - שמא ימשכו אחריהם!
ולכן היה ראו לנכון לעשות ענין מהנושא ולהדגיש - שכל הוראה היא מכוונת ומדוייקת בין להחמיר ובין להקל!

חצירות היו בנויות בירושלים ע"ג הסלע ותחתיהם חלל מפני קבר התהום ומביאין נשים עוברות ויולדות שם ומגדלות בניהם שם לפרה. [כא.]
ברש"י מבואר שהיו מחמירים באפר פרה אדומה בגלל שהיו מטמאין היו את הכהן השורף את הפרה ומטבילין אותו מיד להוציא מלבן של צדוקין שהיו אומרים במעורבי השמש היתה נעשית - ורצו להדגיש שטבול יום כשר בפרה.
הנה מצאנו כמה מקומות שהצדוקין אמרו דברים - ולא טרחו כל כך 'להוציא מלבן'! [לדוגמא - הם רצו שפסח יחול בשבת, וחז"ל

המשתבחה במעשיו הטובים - יפסיד שכרם!

שימשכו אחריהם ויחזיקו במעשיהם.
ולכן ר' אליעזר סיפר על עצמו, את מעשיו שזה וודאי מצווה, כדי לחבב להם מעשים טובים.
אמנם גם הם התפארו רק בדיבור, אבל בליבם לא התפארו לומר 'זה אני יודעי' 'זה אני עושה'.
ומשמע שגם כשדיברו - אמרו רק את מה שהיה יכול להביא תועלת, ולא כל דבר סיפרו - כי יש ענין שעבודת ה' תהיה בצינעה - משום 'והצנע לכת עם אלקיך', ובוזה ימצא חן בעיני הבורא.
ובשערי הקדושה [ח"א ש"ז] הזהיר שלא להשתבח במעשים הטובים לפני הבריות - כי אם תשתבח בהם תפסיד שכרך, ועוד תקבל עונש על כך!!!

ת"ר מעשה ברבי אליעזר ששבת בגליל העליון וכו', אמר להם הזקקתוני לומר דבר שלא שמעתי מפי רבותי? מימי לא קדמני אדם בבית המדרש, ולא ישנתי בבית המדרש לא שינת קבע ולא שינת עראי, ולא הנחתי אדם בבית המדרש ויצאתי, ולא שחתי שיחת חולין, ולא אמרתי דבר שלא שמעתי מפי רבי מעולם. [כח.]
יש להבין האם אין בדברים אלו סתירה למידת הענווה והצניעות? אומר **הגאון רבי אברהם ארלנגר שליט"א** שהאורחות צדיקים מסביר שכל מה שמצינו גדולים וצדיקים שהשתבחו בהנהגות טובות, הם לא עשו זאת אלא לפני תלמידיהם וחבריהם, כדי

התפילין שלנו כשרות גם עבור האמוראים התנאים והנביאים!

אמונת ישראל היא, שהטלית והתפילין שלנו כשרות גם עבור האמוראים התנאים והנביאים!
וההסבר הוא - שכלפי המרחק העצום שקיים בינינו לבין הקב"ה - כולנו בטלים כלפיו יתברך!
לעומת הבורא ית' כולנו שווים אותו דבר! אין לנו שום מציאות כלל - זה הדבר המאחד בינינו!
הקב"ה כביכול אומר: אתה התנא הקדוש ר' עקיבא, ואתה היהודי היקר בימינו - אצלי אתם אחד!
ואם היה צורך - ר' עקיבא היה מחלל את השבת שלו על מנת להציל יהודי כמוני! זה המציאות שנקראת כלל ישראל!

אמרו עליו על יונתן בן עוזיאל בשעה שיושב ועוסק בתורה כל עוף שפורח עליו מיד נשרף. [כח.]
הגאון רבי שמשון דוד פינקוס זצוק"ל מספר שכאשר נשאל פעם מרן הגרי"ח סולובייצקי זצוק"ל מבריסק-מה היה קורה אילו דוד המלך או אחד מהתנאים, היה נכנס לכאן?
ואמר הגרי"ח: כולנו היינו נשרפים מיד, מחמת קדושתנו! פשוטו כמשמעו, היינו מתים!
המקור לדבריו הוא מהסוגיה הזו של מרבי יהונתן בן עוזיאל ש"בשעה שיושב ועוסק בתורה כל עוף שפורח עליו מיד נשרף".
ומוסיף הגרי"ח - שעם כל זאת, אותו התנא הקדוש היה יכול לקחת את התפילין של כל אחד מאתנו, ולקיים בהם מצות הנחת תפילין! [כמובן שאת הברכות היה מברך עם כל הכוונות שלו].
הוא לא היה צריך יותר מתפילין אלו!